

не може да Вы стори да разумѣвате право-то, словесность-та ни треба всегда, за наше-то щастіе, да ни води, какъ треба да ся рѣшаваме. Винмайтe да не бы ся предали съ безразсудна ревностъ въ онова що ви ся види добро; защо може быти ваша-та страсть да вы прелѣшава. Совѣтувайте отъ благоразуміе-то, ако ли не, то вые ще ся убоните отъ покаяніе-то. Безчинный той огнь преъвожда нась въ недумнѣніе. Ако бы да е весма зѣлный, вскорѣ ще угасне. Токмо словесность, коя ся нахожда тамо, гдѣ прилича, може да убезопасне непрестанно-то наше въ иѣкое нещо пребываніе. Злѣвоспитанно-то дѣте досаждава нравствено-то чувствованіе. 1. Сосъ свои-те предположенія 2. Сосъ презреніе-то къ другимъ.

1. Сосъ свои-те предположенія.

1. Матерь. На всяко свое разговореніе той хвастае себе си.

2. На всяко нещо представлява сїбе си за примѣръ.

3. Не има за разумны, развѣ онія кон-то иматъ исты-те мнѣнія сосъ неговы-те.

4. Вержува и маха нозѣ-те и предъ по великыте си (не си наумѣва какъ единъ древній философъ разпуди отъ школа-та си одного таковаго ученика.

5. Въ соображеніе-то сѣди сосъ шапка-та на